

ἔστιν ἐν τῇ χρησίμῳ, ὅτι ἐν τῇ κατ' ἡδὴ A
 νῆν ὄντι. ἔστι γὰρ ὅτι χρησίμων, βέβαιον αὐτῷ
 παρὰ τὰ, ὅτι ἐκείνον, διὰ δ' αὐτὸ βέβαιον
 εἶ. δοκεῖ δ' ἄσπερ καὶ ἡ ἐκ αὐτῶν ὄνομα
 τῶν ὄνομαζομένων ἐστίν. ἀλλὰ τῶν ὄνομα εἶ δ' ἡ
 ἐν τῇ τῆς ἡδὸς φιλία, καὶ τῶν ἀφύχουσι ὄ-
 νόμων. ὡς δὴλον ὅτι περὶ τὴν ἡδὴ φιλίαν ἡ
 εὐνοία ὄντι. ἀλλὰ τῶν αὐτῶν εὐνοίας τὸ βέβαιον
 μόνον ὄντι, τῶν δ' φίλων καὶ ἀφύχουσι εἰ βέβαιον. B
 ἔστι γὰρ ἡ εὐνοία ἀρχὴ φιλίας. ὁ μὲν γὰρ φίλος
 παρὰ εὐνοίας ὁ δ' εὐνοίας, ὁ παρὰ φίλος. ἀρχὴ μὲν
 γὰρ ἔστι ὁ εὐνοίας ὁ μόνον. διὸ ἀρχὴ φι-
 λίας, διὰ οὐ φιλία. δοκεῖ γὰρ οἷον φίλος ὁ-
 μοιοῦν, καὶ οἱ ὁμοιοῦντες φίλοι ἐστίν. ἔστι δ' ἡ
 οὐ περὶ πάντα ἡ ὁμόνοια ἡ φιλία, διὰ τὴν πε-
 ρὶ τὰ ἀφύχουσι, μάλιστα τῶν ὁμοιοῦσι, καὶ ὅσα εἰς
 τὸ συγγενὲς συμπαίει. ἔστι μόνον καὶ διακόσιον, ἡ
 καὶ ὄρεξιν. ἔστι γὰρ τῶν ἐναντίων τὸ κινεῖν ὀπιθυ-
 μίαν, ὡς περὶ ἐν τῷ ἀκαρτέῳ διαφονεῖ τῷ ἐ
 δὲ καὶ τὸ ἀκαρτέον ὁμοιοῦν καὶ τὸ ὀπιθυ-
 μίαν ὀπιθὲ δὲ τὸ ἀκαρτέον, ἡ ὁμόνοια. οἱ γὰρ φαῦ-
 λοιταῖτα ἀκαρτέον καὶ ὀπιθυμίας τὸ βλά-
 πῆσιν ἀλλήλους. ἔτι δὲ καὶ ἡ ὁμόνοια οὐχ
 ἀπλῶς λέγεται, ὡς περὶ οὐδ' ἡ φιλία ἀλλ' ἡ
 μὲν ἀκαρτέον καὶ φύσιν ἀκαρτέον. διὸ οἷον ἔστι τῶν
 φαύλων ὁμοιοῦν ἔστι τῶν κατ' ἡ καὶ οἱ φαῦ-
 λοι ὁμοιοῦσιν, ὅταν τὸ αὐτῶν τῶν ἀκαρτέ-
 σιν καὶ τῶν ὀπιθυμίας ἔχουσιν. οὕτω δὲ δὲ
 τῶν αὐτῶν ὄρεξιν, ὡς τὸ εἰς ἀκαρτέον ἀμφω-
 τέρεσι ὑποαρχῆν, οὐ ὄρεξιν, καὶ γὰρ τοῦτο
 ὄρεξιν, ὁ μὲν ἐν ἀκαρτέον ἀμφω, μακροῦ-
 ται οἱ ὁμοιοῦντες δ' ἡ μακροῦται. ἔστι δ' ἡ
 ἡ δ' ὁμόνοια, ὅταν περὶ τῶν ἀρχῶν καὶ ἀφύχουσι
 ἡ αὐτῶν ἀκαρτέον ἡ μὴ τῶν ἀκαρτέον, ἀλλὰ E
 τῶν καὶ ἐστὶν ἡ ὁμόνοια φιλία πλε-
 τικῆ. περὶ μὲν αὐτῶν ὁμοιοῦσι καὶ εὐνοίας εἰρη-
 δῶ τοσούτοι. Κεφάλαιον η.

AΠορεῖ δὲ διαπὶ μάλιστα φιλοῦντες
 οἱ ποιήσαντες εὐ τῶν παθόντων ἢ οἱ
 παθόντες εὐ τῶν ποιήσαντας, δοκεῖ δὲ δι-
 κλον ἐστὶν ἐναντίον. τῷτο δ' ὑπολάβος μὲν
 αἰτίας διὰ τὸ χρησίμων, καὶ τῶν αὐτῶν ἀφύλι-
 μον συμβαίνει τὸ μὲν γὰρ ἀφύλιον ἔστι δ' ἀ-
 ποδοῦναι δὲ ἐκ ἔστι δὲ αὐτὸ μόνον, ἀλλὰ καὶ
 φισκῶν ἡ γὰρ ἐνέργεια ἀφύλιον. τὸ αὐτὸ δὲ
 λέγον ἔχει τὸ ἔργον καὶ ἡ ἐνέργεια. ὁ δ' εὐ πα-
 θῶν, ὡς περὶ ἔργον ἔστι ποιήσαντος. διὸ καὶ ἐν
 habet opus, & actio : & qui beneficium

quæ vile, neque ea, quæ voluptatem spe-
 ctat, consistit. Siue enim utilitatem volunt
 non ob illum, sed se, hanc cupiunt. Videtur
 autem benevolentia, quemadmodum
 & amicitia, non benevolentis esse, sed e-
 ius, cui is bene vult. Si in iucundo amici-
 tiam constituas, benevolentiam etiam in-
 animatis tribues. Quapropter benevolentia
 circa moralem amicitiam consistit.
 Verum benevoli tantum est voluntas: ami-
 ci verò, ut quod vult, præter etiam. At a-
 micitia omnis principium est benevolen-
 tia, ac omnis quidem amicus benevo-
 lus, non contra omnis benevolus amicus.
 Incipienti enim similis benevolus est: vn-
 de & amicitia principium, non amicitia
 appellatur. Cæterum & consentire amici
 videntur: & consentientes inter se, con-
 cordesque amici esse. Verum non circa om-
 nia amica versatur concordia, sed circa C
 res concordibus propositas, quæque ad cõ-
 iuctum mutuum conducant: nec iuxta cogi-
 tationem, cupiditatemque tantum. concu-
 piscere enim contraria licet, velut in
 incontinentem hæc ipsa quoque sibi repu-
 gnât. Neque oportet simul pro electionis,
 simul & cupiditatis instinctu, constare cõ-
 cordiam: quippe quæ bonorum est tan-
 tum. Pravi autem eadem eligentes, & ap-
 petentes, ipsi sibi incommadant. Videtur
 autem concordia, quemadmodum & a-
 micitia, non dici simpliciter: verum alia
 prima quædam, & natura recta, qua mali
 concordēs esse nequeunt: alia, qua etiam
 pravi inter sese conspirant, quando pro
 electione sua, cupiditatemque res succe-
 dunt, quodque concupiscunt, & eligunt,
 eiusmodi sit oportet, quo potiri ambo
 queant. Nā si eas res appetent, quæ neque-
 ant ambobus contingere, certamen orit-
 tur: cum contra inter sese concordēs non
 soleant contendere. Est autem concordia
 eadem de principatu, subiectioneque, e-
 lectio, & voluntas: non alterutrius, sed pu-
 blici boni gratia. Quocirca amicitia quæ-
 dam civilis concordia est. De concordia
 igitur, benevolentiaque hæc dicta sint.

CAPVT VIII.

DVbitatur autem, quia magis amantes
 dicantur, qui ipsos affectos, quam qui
 affecti seipfos facientes reddant, cum vi-
 deatur contrarium iustum esse, quod cre-
 diderit quis ob vile quidpiam, & quia
 commodare ei cõtingit. Alium. n. iuuari,
 alium verò impendere decet. Neque id
 tantum est, sed natura etiam eligibilior
 est actio: rationemque profus eandem
 accipit, opus est beneficentis: Quocirca